

ธุรกิจบริการรับฝากเก็บสินค้าและคลังสินค้า (Storage and Warehousing Services)

บริการรับฝากเก็บสินค้าและคลังสินค้า (Storage and Warehousing Services) เป็นการรับเก็บรักษาสินค้าของบุคคลอื่นและการให้บริการที่เกี่ยวข้องกับสินค้านั้นในสถานที่ของผู้ให้บริการ เพื่อให้สินค้าอยู่ในสภาพและคุณภาพที่เหมาะสม โดยผู้ให้บริการจะได้รับค่าตอบแทนเป็นเงินหรือประโยชน์อื่นใด¹ สถานที่ที่ให้บริการรับฝากเก็บสินค้าจะเรียกว่า “คลังสินค้าสาธารณะ” (Public Warehouse)

1. สถานการณ์ภาพรวมของธุรกิจบริการรับฝากเก็บสินค้าและคลังสินค้า

1.1 สถานะตลาดและแนวโน้มของโลก

จากแนวโน้มสถานการณ์เศรษฐกิจโลกที่กำลังไปในทิศทางที่ดีขึ้น ส่งผลให้ธุรกิจบริการรับฝากเก็บสินค้าและคลังสินค้ามีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง โดยมีปัจจัยสำคัญจากการเติบโตอย่างรวดเร็วของอุตสาหกรรมการผลิต อุตสาหกรรมขนส่ง/โลจิสติกส์ และตลาด E-commerce ที่มีแนวโน้มการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ความต้องการสถานที่สำหรับการจัดเก็บสินค้าและบริการที่เกี่ยวข้องขยายตัวเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะธุรกิจคลังสินค้าที่เติบโตตามการขยายตัวของตลาด E-commerce แต่ยังคงรวมถึงธุรกิจเกี่ยวเนื่อง อาทิ การบรรจุภัณฑ์สินค้า การจัดแต่งหีบห่อสินค้าใหม่ การจัดเก็บสินค้า และการขนส่งสินค้า อันเป็นผลจากอัตราการเติบโตในการซื้อขายสินค้าออนไลน์เพิ่มมากขึ้นที่ส่งผลให้ความต้องการคลังสินค้าอัจฉริยะ (Smart Warehouse) เพิ่มขึ้น โดยคลังสินค้าอัจฉริยะจะมีการบริหารจัดการโดยผ่านระบบออนไลน์ ซึ่งช่วยให้การบริหารจัดการคลังสินค้ามีความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ยังมีการนำอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ อาทิ ระบบเซนเซอร์ วิทยุความถี่ มาใช้ในการช่วยค้นหาสินค้าและจัดการสินค้าภายในคลังสินค้า ซึ่งช่วยให้เกิดความแม่นยำในการดำเนินการจัดส่งสินค้าให้กับลูกค้า นอกจากนี้ ยังเกิดธุรกิจใหม่อย่างเช่นผู้ให้บริการคลังสินค้าพร้อมส่ง (E-fulfillment)² หรือ Third Party Logistic Services Provider³ (3PL) และ Fourth Party Logistic Service Provider⁴ (4PL) ที่ครอบคลุมการจัดการสินค้าและการส่งสินค้าให้ถึงมือผู้บริโภคอย่างรวดเร็ว

ในปี 2560 ธุรกิจบริการฝากเก็บสินค้าและคลังสินค้ามีมูลค่ากว่า 479.4 พันล้านเหรียญสหรัฐ ภูมิภาคที่มีมูลค่าสูงสุดคือ ภูมิภาคอเมริกาเหนือ ซึ่งมีมูลค่าตลาด 132.7 พันล้านเหรียญสหรัฐ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 27.7 ของโลก และสหรัฐฯ ถือเป็นประเทศที่ตลาดธุรกิจฝากเก็บสินค้าและคลังสินค้ามีมูลค่าสูงสุดถึง 101.1 พันล้านเหรียญสหรัฐ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 21.1 ของโลก⁵

1.2 สถานการณ์ในอาเซียน

อาเซียนเป็นตลาดใหม่และเป็นตลาดขนาดใหญ่ที่นักลงทุนจากหลากหลายภูมิภาคสนใจเข้ามาลงทุน เนื่องจากมีประชากรกว่า 600 ล้านคน มีค่าแรงขั้นต่ำที่ถูก มีทรัพยากรอุดมสมบูรณ์ อัตราการขยายตัวของชนชั้นกลางที่มีกำลังซื้อเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทำให้มีมูลค่าการลงทุนโดยตรงจากต่างชาติเข้ามาในภูมิภาคอาเซียนเพิ่มขึ้นทุกปี โดยเฉพาะในภาคการผลิต โดยมีการคาดการณ์ว่าในระหว่างปี 2559 – 2563 จะขยายตัวถึง

¹ สมาคมธุรกิจคลังสินค้า ไซโล และห้องเย็น, “ภาพรวมอุตสาหกรรมคลังสินค้าไซโล และห้องเย็นของไทย,” สมาคมธุรกิจคลังสินค้า ไซโล และห้องเย็น, site.wscba.net/Clients/wscbanet/database-18%20c6cb~1.doc (สืบค้นเมื่อ 16 มิถุนายน 2560)

² E-fulfillment หรือ ผู้ให้บริการคลังสินค้าพร้อมจัดส่ง คือผู้ให้บริการครอบคลุมบริการหลายอย่างไว้ด้วยกัน ซึ่งเหมาะกับธุรกิจค้าขายออนไลน์ซึ่งต้องการการบริหารจัดการแบบครบวงจร ได้แก่ บริการพื้นที่เก็บสินค้า (Storage and Warehouse) บริการจัดการสั่งซื้อ (Order Management) บริการหยิบและบรรจุหีบห่อ (Pick and Pack) และบริการจัดส่ง (Delivery)

³ Third Party Logistic Service Provider หรือ 3PL หมายถึง ผู้ให้บริการซึ่งกระทำการทั้งหมดหรือบางส่วนของกิจกรรมโลจิสติกส์ รวบรวมหลากหลายบริการ อาทิ บริการด้านขนส่ง ด้านคลังสินค้า การกระจายสินค้า บริการด้านการเงิน ซึ่งต้องมีการเชื่อมโยงและรับช่วงต่อการขนส่งในแต่ละโหมดของการขนส่งจากต้นทางจนถึงจุดหมายปลายทาง

⁴ Fourth Party Logistic Service Provider หรือ 4PL หมายถึง ผู้ให้บริการที่มีการพัฒนารูปแบบจาก 3PL โดยมีการเพิ่มการให้บริการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมถึงการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาระบบโลจิสติกส์และพัฒนาเครือข่ายการจัดการภายในห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain)

⁵ ที่มา: <https://markets.businessinsider.com/news/stocks/warehousing-and-storage-global-market-report-2018-1015531536>

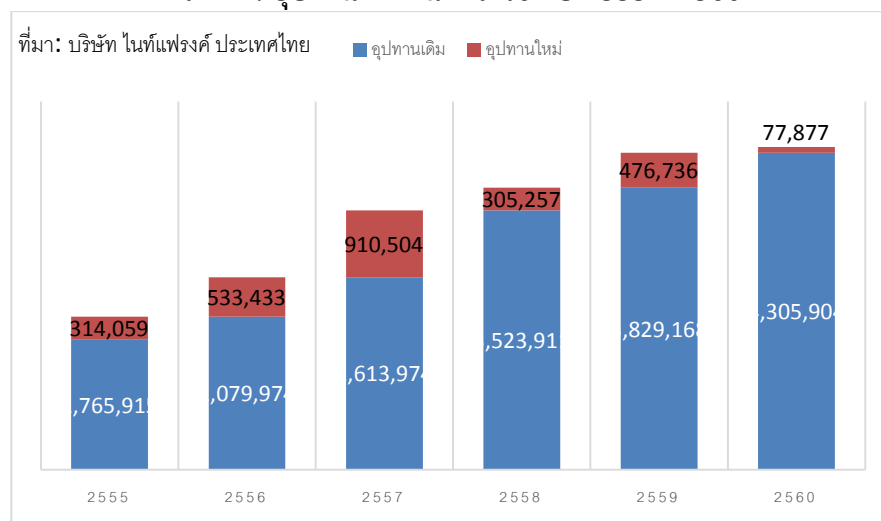
ร้อยละ 6.6⁶ นอกจากนี้ ภายหลังจากประเทศสมาชิกอาเซียนได้เปิดเสรีทางการค้าระหว่างกัน ทำให้การค้าข้ามพรมแดน (Cross-border Trade) และการค้าที่พรมแดนมีมูลค่าเพิ่มขึ้น อีกทั้ง การขยายตัวของตลาด E-commerce ในภูมิภาคอาเซียน ซึ่งได้รับการจัดอันดับว่าเป็นตลาดขนาดใหญ่อันดับที่ 3 ของโลก โดยมีการคาดการณ์ว่า ตลาด E-commerce ของอาเซียนจะโตถึงร้อยละ 32 และมีมูลค่าถึง 90,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปี 2568 ก็ถือเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้ความต้องการคลังสินค้าให้เช่า รวมถึงบริการที่เกี่ยวข้องมีปริมาณเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานภายในภูมิภาค โดยเฉพาะท่าเรือทั้งในสิงคโปร์ มาเลเซีย เมียนมา เวียดนาม และไทย เพื่อรองรับการขนส่งสินค้าทางทะเลที่จะมีปริมาณเพิ่มขึ้นในอนาคต ยังส่งผลให้ออกาสของธุรกิจคลังสินค้าขยายตัวเพิ่มขึ้น

1.3 สภาวะตลาดและแนวโน้มภายในประเทศ

ธุรกิจคลังสินค้าทั่วไปในระยะ 1 – 3 ปีข้างหน้ายังอยู่ในภาวะทรงตัว แม้ความต้องการเช่าพื้นที่จะมีขยายตัวต่อเนื่องตามการลงทุนของภาคอุตสาหกรรมที่มีแนวโน้มเติบโตจากการผลักดันโดยรัฐ และภาคการค้าและบริการในประเทศที่ขยายตัวต่อเนื่อง โดยเฉพาะธุรกิจ E-commerce แต่การลงทุนขยายพื้นที่คลังสินค้าในบางพื้นที่ซึ่งเพิ่มขึ้นต่อเนื่องอาจส่งผลให้มีพื้นที่คลังสินค้าส่วนเกินเพิ่มขึ้น โดยคาดการณ์ว่าจะมีมูลค่าถึง 75,500 – 76,700 บาท ในปี 2561 ขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.3 – 7.0 จากปีก่อนหน้าซึ่งมีมูลค่า 71,100 ล้านบาท นอกจากนี้ การขยายตัวของธุรกิจ E-commerce จะนำมาซึ่งความต้องการของบริการรับฝากเก็บสินค้าและคลังสินค้าที่เพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ การปรับเปลี่ยนรูปแบบการค้าจากออฟไลน์ แพลตฟอร์ม (Offline Platform) หรือรูปแบบร้านค้า/ห้างสรรพสินค้าปลีก มาเป็นออนไลน์ แพลตฟอร์ม (Online Platform) ส่งผลให้เกิดความต้องการคลังสินค้าพรีเมียม⁷ ในการจัดเก็บและกระจายสินค้าไปยังผู้บริโภคแทนการจัดเก็บไว้ที่ร้านค้า/ห้างสรรพสินค้าสาขา⁸

ตลาดคลังสินค้าในไทย

กราฟ 1: อุปทานคลังสินค้าให้เช่า ปี 2555 - 2560

ณ สิ้นปี 2560 อุปทานคลังสินค้ามีทั้งสิ้น 4,383,781 ตารางเมตร โดยมีอุปทานใหม่ทั้งสิ้นประมาณ 77,877 ตารางเมตร อุปทานในปี 2560 มีจำนวนเพิ่มขึ้นจากปี 2559 ร้อยละ 1.8 โดยจำนวนอุปทานใหม่เพิ่มขึ้น

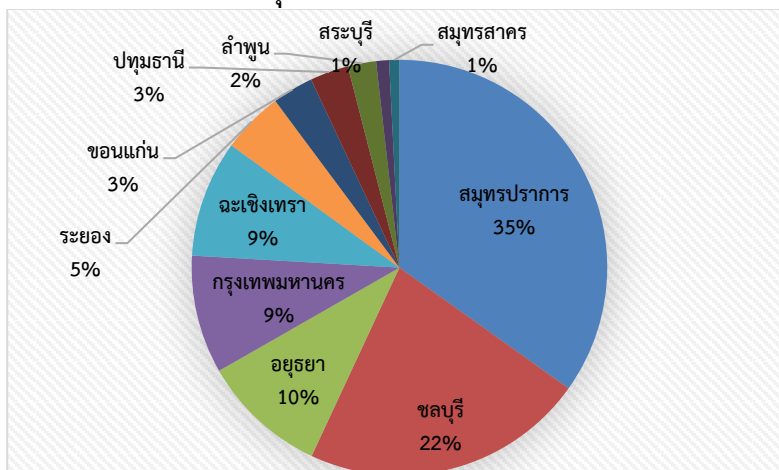
⁶ ที่มา: <https://www.pwc.com/vn/en/publications/2018/pwc-gmc-the-future-of-asean-time-to-act.pdf>

⁷ คลังสินค้าพรีเมียม (Premium Warehouse) หมายถึง คลังสินค้าและศูนย์กระจายสินค้าแบบใหม่ที่มีการออกแบบก่อสร้างให้เอื้อต่อการบริหารจัดการคลังสินค้าซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของระบบโลจิสติกส์แบบครบวงจร

⁸ ที่มา: ศูนย์วิจัยกสิกรไทย

สูงสุดในปี 2557 คิดเป็นประมาณ 910,504 ตารางเมตร อุปทานใหม่ในปี 2558 มีจำนวนทั้งสิ้น 305,257 ตารางเมตร และอุปทานใหม่ในปี 2559 มีจำนวนทั้งสิ้น 476,736 ตารางเมตร

กราฟ 2 : อุปทานคลังสินค้าแบ่งตามจังหวัด

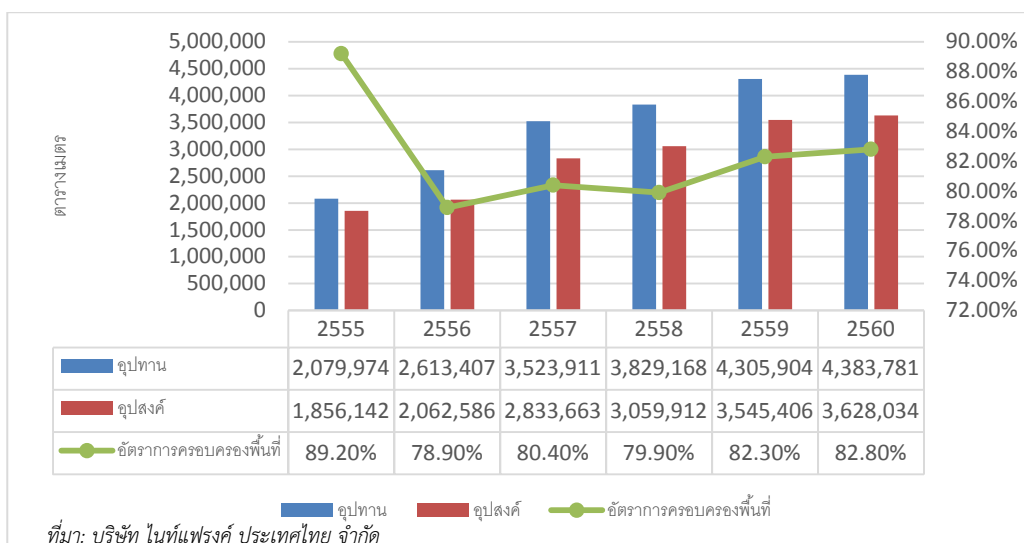
ที่มา: บริษัท ไนท์แฟรงค์ ประเทศไทย จำกัด

พื้นที่หลักของคลังสินค้าอยู่ในจังหวัดสมุทรปราการ ชลบุรี ฉะเชิงเทรา และอยุธยา โดยจังหวัดสมุทรปราการมีจำนวนพื้นที่คลังสินค้ามากที่สุด คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 34.9 ของพื้นที่ทั้งหมด เนื่องจากจังหวัดสมุทรปราการตั้งอยู่ใกล้นิคมอุตสาหกรรมจำนวนมาก อาทิ นิคมอุตสาหกรรมบางปู นิคมอุตสาหกรรมบางพลี โดยนิคมอุตสาหกรรมในบริเวณนี้ถือเป็นศูนย์กลางการผลิต มีทั้งโรงงานที่ผลิตทั้งสินค้าและบริการเพื่อการบริโภคทั้งในประเทศและนอกประเทศ นอกจากนี้ จังหวัดสมุทรปราการถือเป็นบริเวณที่มีความสะดวก ทั้งการขนส่งทางบกและทางน้ำ ตั้งอยู่ใกล้ท่าเรือ สนามบิน และรถไฟ

พื้นที่คลังสินค้าอันดับที่สองอยู่ที่จังหวัดชลบุรีและฉะเชิงเทรา มีพื้นที่คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 31 ของพื้นที่ทั้งหมด โดยจังหวัดชลบุรีถือเป็นศูนย์กลางของอุตสาหกรรมปิโตรเคมี เครื่องใช้ไฟฟ้า อาหาร และภาคส่วนอื่นๆ ที่มีมูลค่าสูง อาทิ การท่องเที่ยวและอสังหาริมทรัพย์ นอกจากนี้ ยังมีท่าเรือน้ำลึก (ท่าเรือแหลมฉบัง) ด้วย

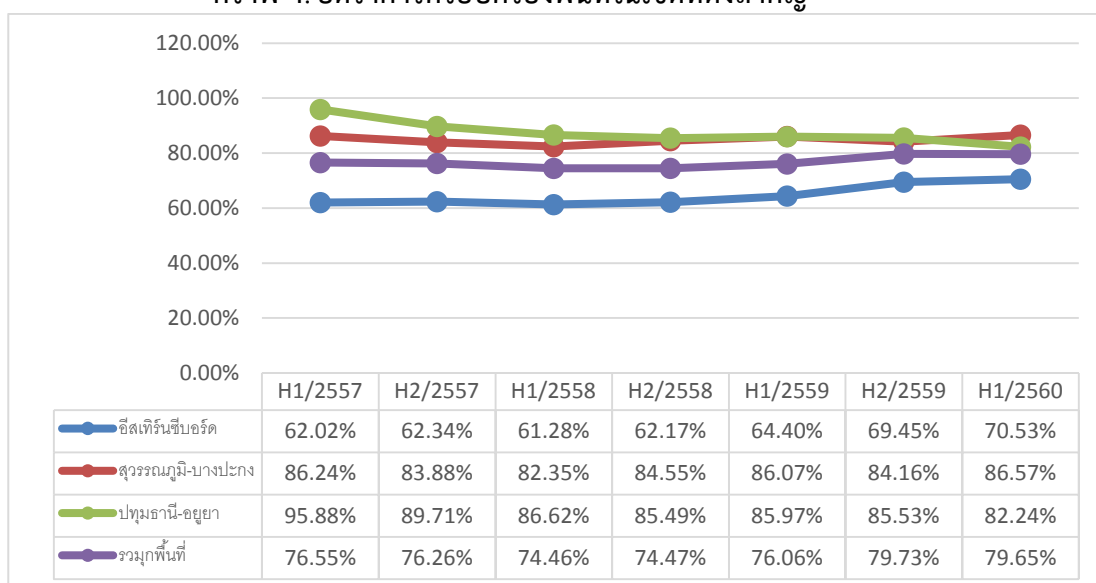
พื้นที่คลังสินค้าอันดับสามคือ จังหวัดอยุธยา มีพื้นที่คลังสินค้าคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 9.8 ของพื้นที่ทั้งหมด จังหวัดอยุธยาถือเป็นสถานที่ที่สะดวกในการจัดเก็บสินค้าเพื่อการจำหน่ายแบบปลีก และเพื่อการบริโภคภายในประเทศ เพราะมีท่าเรือที่ตั้งอยู่ใกล้ศูนย์กลางของประเทศ ซึ่งสามารถกระจายสินค้าไปยังกรุงเทพฯ ภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้สะดวก

กราฟ 3: อุปทาน อุปสงค์ และอัตราการครอบครองพื้นที่ (occupancy rate)

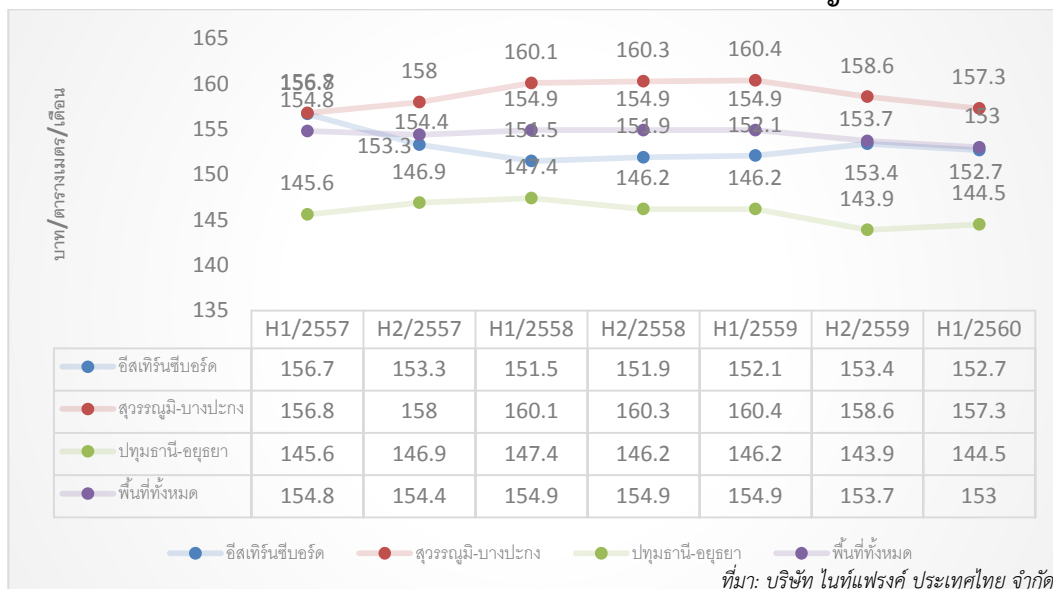
ณ ปี 2560 กรุงเทพมหานครมีอัตราการครอบครองพื้นที่คลังสินค้าสูงที่สุด โดยมีพื้นที่คลังสินค้าที่ถูกเช่าถึงร้อยละ 99.5 รองลงมาคือจังหวัดปทุมธานี และจังหวัดสมุทรสาคร มีอัตราการครอบครองพื้นที่อยู่ที่ร้อยละ 99.3 และร้อยละ 96.6 ตามลำดับ บริเวณจังหวัดสระบุรี และจังหวัดระยอง เป็นบริเวณที่มีอัตราการครอบครองพื้นที่คลังสินค้าต่ำ โดยมีอัตราการครอบครองพื้นที่คลังสินค้าอยู่ที่ร้อยละ 54 และ 60.6 ตามลำดับ

กราฟ 4: อัตราการครอบครองพื้นที่ในเขตที่สำคัญ

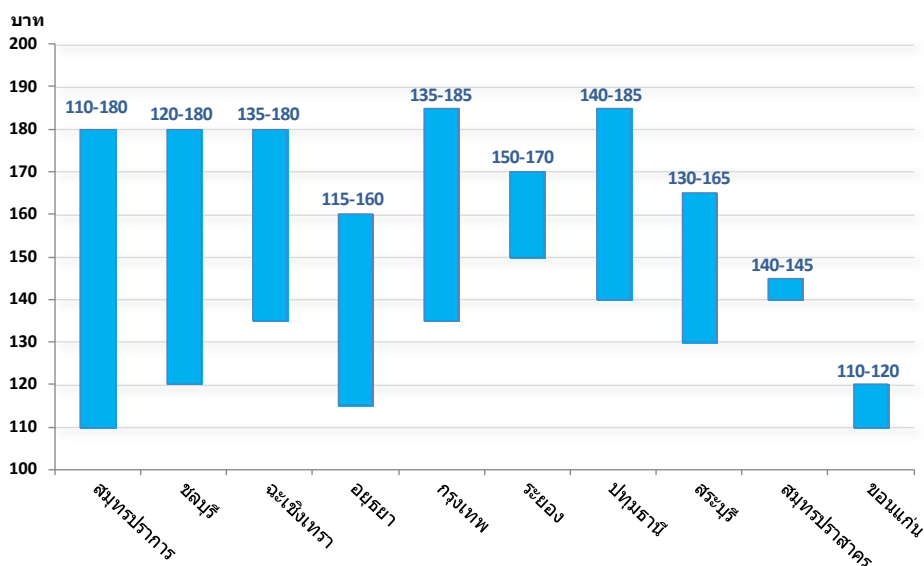

ณ สิ้นเดือนมิถุนายน 2560 ยอดรวมการเช่าพื้นที่คลังสินค้ามีจำนวน 3,468,276 ตารางเมตร ขยายตัวเพิ่มขึ้น 1.36% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน และคิดเป็น 79.65% ของพื้นที่คลังสินค้าทั้งหมดในตลาด โดยคลังสินค้าในพื้นที่สุวรรณภูมิ-บางปะกงมีอัตราการครอบครองพื้นที่สูงที่สุดอยู่ที่ 86.57% โดยอัตราการครอบครองพื้นที่ในเขตสุวรรณภูมิ-บางปะกงมีอัตราเพิ่มสูงขึ้นจากปี 2557 ถึงร้อยละ 8.51% ขณะที่อัตราการครอบครองพื้นที่ในพื้นที่ปทุมธานี-อยุธยาลดลงอย่างต่อเนื่องนับตั้งแต่เหตุการณ์น้ำท่วมในปี 2554 ประกอบกับอุปทานใหม่ที่เพิ่มขึ้น

กราฟ 5: อัตราค่าเช่าคลังสินค้าเฉลี่ยในเขตที่ตั้งสำคัญ

กราฟ 6: ช่วงอัตราค่าเช่าคลังสินค้าแบ่งตามจังหวัด⁹

จากข้อมูลล่าสุด ในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา (ปี 2557-2559) ค่าเช่าคลังสินค้านี้มีอัตราค่อนข้างคงที่ เนื่องจากความสมดุลของอุปสงค์ใหม่และอุปทานใหม่ได้ชะลอการเพิ่มขึ้นของอัตราค่าเช่า¹⁰ อัตราค่าเช่าคลังสินค้าเฉลี่ย ณ สิ้นเดือนมิถุนายน 2560 อยู่ที่ 152 บาทต่อตารางเมตรต่อเดือน พื้นที่ที่มีอัตราค่าเช่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ พื้นที่สุวรรณภูมิ-บางปะกง ซึ่งมีอัตราค่าเช่าเฉลี่ยที่ 157.3 บาทต่อตารางเมตรต่อเดือน เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่มีความต้องการคลังสินค้าสูง ทั้งนี้ คลังสินค้าให้เช่าในกรุงเทพฯและปทุมธานีมีอัตราค่าเช่าสูงสุดที่ 185 บาทต่อตารางเมตรต่อเดือน ในขณะที่อัตราค่าเช่าพื้นที่คลังสินค้าในสมุทรปราการ ชลบุรี และฉะเชิงเทรา สูงสุดที่ 180 บาทต่อตารางเมตรต่อเดือน อย่างไรก็ตาม อัตราค่าเช่าคลังสินค้าแปรผันไปตามปัจจัยด้านเขตที่ตั้ง สภาพและอายุของอาคาร การออกแบบ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ

ปัจจุบัน ผู้ประกอบการคลังสินค้าให้เช่ามีแนวโน้มพัฒนาคลังสินค้าที่สร้างขึ้นตามความต้องการของลูกค้า หรือ Built-to-Suit มากขึ้น ผู้ประกอบการคลังสินค้าจะออกแบบและสร้างคลังสินค้าตามรายละเอียดที่ผู้

⁹ บริษัท ไนท์แฟรงค์ ประเทศไทย, Logistics Property Market - H1 2016, 6.

¹⁰ บริษัท ไนท์แฟรงค์ ประเทศไทย, “ไนท์แฟรงค์เผยแนวโน้มตลาดอสังหาริมทรัพย์โลจิสติกส์ช่วงครึ่งปีหลัง 2016,” ไนท์แฟรงค์ ประเทศไทย, [http://thailand-property-news.knightfrank.co.th/2016/10/31/ไนท์แฟรงค์เผยแนวโน้มตลาด/ \(สืบค้นเมื่อวันที่ 22 มิถุนายน 2560\)](http://thailand-property-news.knightfrank.co.th/2016/10/31/ไนท์แฟรงค์เผยแนวโน้มตลาด/ (สืบค้นเมื่อวันที่ 22 มิถุนายน 2560))

เช่ากำหนด และทำสัญญาเช่าระยะยาวที่มีระยะเวลาเช่าโดยเฉลี่ยมากกว่า 10 ปีขึ้นไป¹¹ การทำธุรกิจลักษณะนี้ทำให้ผู้ประกอบการคลังสินค้ามีรายได้สม่ำเสมอในระยะยาวและช่วยเพิ่มอัตราการเช่าพื้นที่คลังสินค้าให้สูงขึ้น ในขณะที่ผู้เช่าได้อาคารคลังสินค้าที่เหมาะสมกับธุรกิจของตน โดยไม่จำเป็นต้องลงทุนซื้อที่ดินและก่อสร้างคลังสินค้าเอง นอกจากนี้ คลังสินค้าประเภท built-to-suit ยังเป็นตัวเลือกที่น่าสนใจ สำหรับบริษัทต่างชาติที่มีข้อจำกัดในการถือครองที่ดิน แต่ต้องการคลังสินค้าที่มีลักษณะเฉพาะเจาะจง

แนวโน้มธุรกิจบริการคลังสินค้าในไทย

นโยบายส่งเสริมการลงทุนในโครงการระเบียงเขตเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก หรือ EEC ของรัฐบาลคาดว่าจะส่งผลอย่างมากต่อธุรกิจบริการคลังสินค้าให้เช่า โดยภาครัฐสนับสนุนให้ภาคธุรกิจเอกชน/ผู้ประกอบการทั้งภายในและต่างประเทศเข้ามาลงทุนในพื้นที่ดังกล่าว ปัจจุบันมีนักลงทุนจำนวนมากสนใจเข้าไปลงทุนพัฒนาตั้งนิคมอุตสาหกรรมในพื้นที่จำนวนมาก นอกจากนี้ยังมีกลุ่มธุรกิจอื่นที่ได้รับประโยชน์จาก EEC ไม่ว่าจะเป็นธุรกิจโลจิสติกส์ และการให้บริการสาธารณูปโภคต่างๆ ทั้งนี้ คาดการณ์ว่าหากภาคธุรกิจบริการ โดยเฉพาะกลุ่มโลจิสติกส์ขยายตัวจะส่งผลให้ธุรกิจบริการคลังสินค้าให้เช่าขยายตัวตามอุปทานที่เพิ่มขึ้นด้วย

นอกจากนี้ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสำหรับการคมนาคมและการขนส่ง ไม่ว่าจะเป็น โครงการขยายเส้นทางทางถนน รวมถึงการปรับปรุงทางหลวงพื้นที่บริเวณอุตะเถา มาบตาพุด และถนนเรียบชายฝั่ง (ระยอง – ชลบุรี) การพัฒนาทางราง รถไฟทางคู่ รถไฟความเร็วสูง การพัฒนาสนามบินอุตะเถาให้เป็นสนามบินเชิงพาณิชย์แห่งที่ 3 รวมถึงเป็นศูนย์ซ่อมอากาศยาน ศูนย์ขนส่งสินค้าทางอากาศและระบบโลจิสติกส์ การพัฒนาท่าเรือสัตหีบ รองรับเรือเฟอร์รี่เพื่อเชื่อมชายฝั่งทะเลอ่าวไทย อีกทั้งการพัฒนาท่าเรือแหลมฉบัง เป็นศูนย์การขนส่งตู้สินค้าทางรถไฟล้วนส่งผลบวกต่อธุรกิจคลังสินค้าเป็นอย่างมาก จึงคาดการณ์ได้ว่าหากพื้นที่บริเวณ EEC ได้รับการพัฒนาแล้วจะส่งผลให้อัตราการเช่าพื้นที่คลังสินค้าในบริเวณตั้งแต่ทางตะวันออกของกรุงเทพมหานคร ไปยังบริเวณอีสเทิร์นซีบอร์ด จะเพิ่มขึ้นในอนาคต เนื่องจากการขยายตัวของอุตสาหกรรมต่างๆ ที่คาดว่าจะส่งผลต่ออุปสงค์ของธุรกิจคลังสินค้า อีกทั้งการขยายตัวของพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-commerce) ที่ส่งเสริมต่อธุรกิจคลังสินค้าในการเก็บสินค้า อุตสาหกรรมที่คาดว่าจะมีความต้องการพื้นที่คลังสินค้าเพิ่มขึ้น อาทิ อุตสาหกรรมรถยนต์ อุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วน เครื่องใช้ไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ อุปกรณ์โทรคมนาคม ปีโตรเคมีและเคมีภัณฑ์ เป็นต้น

2. ลักษณะธุรกิจและการแบ่งประเภทของธุรกิจบริการรับฝากเก็บสินค้าและคลังสินค้า

2.1 การแบ่งประเภทธุรกิจบริการรับฝากเก็บสินค้าและคลังสินค้าตาม CPC

การค้าบริการในช่วงทศวรรษที่ผ่านมามีการเจริญเติบโตค่อนข้างมาก ทั้งในเรื่องมูลค่าตลาด จำนวนผู้ประกอบการและประเภทของธุรกิจในแต่ละสาขาบริการ มีการแตกกิจกรรมย่อยหลากหลายมากขึ้น การเจรจาเพื่อเปิดตลาดการค้าบริการระหว่างกันจึงจำเป็นต้องมีความชัดเจนในสาขาบริการต่างๆ ดังนั้น เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันในระหว่างประเทศสมาชิก องค์การการค้าโลก (WTO) จึงได้กำหนดสาขาบริการออกเป็น 12 สาขา ซึ่งในแต่ละสาขายังจำแนกออกเป็นสาขาย่อยหรือกิจกรรมต่างๆ ลงไปอีก โดยให้สอดคล้องกับที่ United Nation (U.N.) กำหนดตาม Provisional Central Product Classification (CPC) โดยในส่วนของสาขาการบริการรับฝากเก็บสินค้าและคลังสินค้านั้น ครอบคลุม 3 กิจกรรมย่อย ดังต่อไปนี้

¹¹ บริษัท ซีบีอาร์อี (ประเทศไทย) จำกัด, “สู่ความสำเร็จด้วยอาคารที่สร้างตามความต้องการ (Build-to-Suit)”, ซีบีอาร์อี ประเทศไทย, <https://www.cbre.co.th/th/News/Article/succeeding-with-build-to-suit> (สืบค้นเมื่อวันที่ 11 กรกฎาคม 2560)

กิจกรรมย่อย	รหัส CPC	คำอธิบาย
A. บริการรับฝากเก็บสินค้าแช่เย็น (Storage services of frozen or refrigerated goods)	7421	บริการรับฝากเก็บสินค้าและคลังสินค้าให้กับสินค้าที่ต้องแช่เย็น รวมถึงสินค้าของสด
B. บริการรับฝากเก็บสินค้าจำนวนมากที่เป็นของเหลวหรือแก๊ส (Bulk storage services of liquid or gases)	7422	บริการรับฝากเก็บสินค้าและคลังสินค้าให้กับสินค้าจำนวนมากที่เป็นของเหลวหรือแก๊ส
C. บริการรับฝากเก็บสินค้าและคลังสินค้าอื่นๆ (Other storage or warehousing services)	7429	บริการรับฝากเก็บสินค้าและคลังสินค้าให้กับสินค้าต่างๆ รวมถึงฝ้าย เมล็ดพืช ขนสัตว์ ยาสูบ พืชผลต่างๆ และของใช้อื่นๆ

2.2 หน้าที่ของคลังสินค้า

1) การเก็บรักษาสินค้า

คลังสินค้าทำหน้าที่เก็บรักษาวัตถุดิบและส่วนประกอบก่อนจะป้อนให้โรงงานเพื่อผลิตเป็นสินค้า เก็บรักษาสินค้าระหว่างผลิตเพื่อรอการผลิตในขั้นตอนต่อไป และเก็บสินค้าสำเร็จรูปเพื่อนำไปขายในท้องตลาด¹² นอกจากนี้ หน่วยงานของรัฐยังใช้คลังสินค้าในการเก็บสะสมสินค้าที่รัฐบาลต้องการเข้าไปแทรกแซงราคา เช่น ข้าว มันสำปะหลัง ยางพารา เป็นต้น เพื่อรักษาระดับราคาให้กับเกษตรกร¹³

2) การรวบรวมและผสมสินค้า

ในกรณีที่ซื้อวัตถุดิบหรือสินค้าจากหลายแหล่ง คลังสินค้าจะทำหน้าที่รวบรวมวัตถุดิบหรือสินค้าเหล่านั้นให้มีจำนวนมาก เพื่อจัดเป็นขนส่งขนาดใหญ่หรือทำให้เต็มเที่ยวก่อนจะส่งให้โรงงานผลิตหรือลูกค้า ซึ่งจะช่วยให้ประหยัดค่าขนส่ง และในกรณีที่มีการผลิตสินค้าหลายชนิดจากโรงงานหลายแห่ง คลังสินค้าจะทำหน้าที่รวบรวมสินค้าที่ลูกค้าต้องการจากโรงงานต่างๆ ก่อนนำส่งให้ลูกค้า¹⁴

3) การแบ่งแยกสินค้าให้มีขนาดเล็กลง

ในกรณีที่สินค้าจากผู้ผลิตมีหีบห่อขนาดใหญ่ คลังสินค้าจะเป็นสถานที่ใช้แบ่งแยกสินค้าให้มีขนาดเล็กลงเพื่อส่งมอบให้กับลูกค้ารายย่อยต่อไป

4) แหล่งเงินทุน

ผู้ฝากสินค้าสามารถกู้ยืมเงินจากผู้ประกอบกิจการคลังสินค้าโดยใช้สินค้าที่ฝากไว้จำนำกับผู้ประกอบกิจการคลังสินค้า หรือนำใบประทวนสินค้าไปสั๊กหลังจำนำสินค้า เพื่อเป็นประกันการกู้เงินกับสถาบันการเงิน¹⁵

¹² เพชรไพลิน ด้านพงษ์สกุล, “ศึกษาประสิทธิภาพของการจัดการคลังสินค้าของบริษัท ทู ยูนิเวอร์แซล คอนเวอร์เจ้นซ์ จำกัด โดยใช้ทฤษฎี “MC.KINSEY’S 7-S” (การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง หลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์, มหาวิทยาลัยนครสวรรค์, 2556), 9 ใน <http://www.bec.nu.ac.th/bec-web/graduate/isthesis/file/coverTue30847.pdf> (สืบค้นเมื่อวันที่ 11 กรกฎาคม 2560)

¹³ จรินทร์ อาสาทรงธรรม, “โลจิสติกส์กับการจัดการคลังสินค้าที่ดี,” วารสารนักบริหาร 32, ฉ.1 (2555): 165, http://www.bu.ac.th/knowledgecenter/executive_journal/jan_mar_12/pdf/aw023.pdf (สืบค้นเมื่อ 16 มิถุนายน 2560).

¹⁴ RVPARTHIT, “Warehouse Management (การจัดการคลังสินค้า) : Basic Knowledge,” Riverplus Success Industrial Solutions, <https://riverplusblog.com/2011/08/18/warehouse-management-basic-knowledge/> (สืบค้นเมื่อวันที่ 11 กรกฎาคม 2560)

¹⁵ กองส่งเสริมและพัฒนาระบบตลาด กรมการค้าภายใน, *กิจการคลังสินค้าไซโลและห้องเย็นสาธารณะ ตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ พ.ศ.2535*, กรมการค้าภายใน, <http://www.dit.go.th/Content.aspx?m=103&c=918> (สืบค้นเมื่อวันที่ 11 กรกฎาคม 2560)

2.3 ประเภทคลังสินค้า

2.3.1 ประเภทคลังสินค้าตามลักษณะธุรกิจ

คลังสินค้าสาธารณะสามารถแบ่งตามลักษณะของจุดมุ่งหมายในการประกอบกิจการได้เป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

1) **คลังสินค้าสาธารณะของเอกชน:** เป็นกิจการของบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชน กิจการสำคัญที่คลังสินค้าสาธารณะของเอกชนดำเนินการ ได้แก่¹⁶

- รับฝากสินค้าและให้บริการอำนวยความสะดวกแก่ผู้มาใช้บริการ โดยผู้ประกอบการคลังสินค้าจะได้รับค่าตอบแทน

- ให้ผู้ใช้บริการฝากสินค้ากู้ยืมเงิน โดยใช้สินค้าที่นำมาฝากไว้เป็นหลักประกัน ผู้ประกอบการคลังสินค้าจะได้รับดอกเบี้ยหรือประโยชน์อื่นใดเป็นค่าตอบแทน

- ให้บริการดำเนินการตามระเบียบของศุลกากร และอาจจัดให้มีการประกันภัยสินค้าซึ่งตนพึงกระทำตามสัญญาเก็บของในคลังสินค้า

2) **คลังสินค้าสาธารณะขององค์การรัฐบาล:** เป็นคลังสินค้าที่ดำเนินงานโดยรัฐบาล โดยจะจัดตั้งขึ้นในรูปของรัฐวิสาหกิจหรือรัฐพาณิชย์รูปแบบอื่น โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสนองนโยบายของรัฐบาลด้านต่างๆ โดยเฉพาะด้านเศรษฐกิจ ทั้งนี้ คลังสินค้าสาธารณะขององค์การรัฐบาลจะประกอบกิจการเช่นเดียวกับคลังสินค้าสาธารณะของเอกชนที่ให้บริการแก่บุคคลทั่วไป ตัวอย่างเช่น องค์การคลังสินค้า ที่มีภารกิจเพื่อทำกิจการทั้งปวงเกี่ยวกับสินค้าเกษตรและสินค้าอุปโภคบริโภค รวมทั้งธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องกับสินค้าเกษตรและสินค้าอุปโภคบริโภค ปัจจุบันองค์การคลังสินค้าดำเนินธุรกิจ 3 ประเภท ได้แก่ 1) คลังสินค้า 2) การค้า และ 3) การดำเนินงานตามนโยบายรัฐ ในการรับจำหน่ายสินค้าเกษตร¹⁷ เพื่อให้มีจำนวนผลผลิต คุณภาพ และราคาเหมาะสมและเพียงพอ กับความต้องการของรัฐและประชาชนทั่วไป

3) **คลังสินค้าสาธารณะของสหกรณ์:** เป็นคลังสินค้าที่มีสหกรณ์เป็นเจ้าของ คลังสินค้าสาธารณะของสหกรณ์จะทำการรับฝากเก็บสินค้าของสมาชิกสหกรณ์ และสินค้านั้นมักเป็นผลผลิตตามอาชีพของสมาชิกสหกรณ์นั้นๆ เพื่อเป็นการช่วยเหลือสมาชิกภายในกลุ่ม ผลกำไรที่เกิดจากการประกอบกิจการคลังสินค้าจะถูกปันผลให้แก่สมาชิก

4) **คลังสินค้าทัณฑ์บน:** เป็นคลังสินค้าซึ่งใช้เป็นที่ตรวจสินค้าและเก็บรักษาสินค้าที่นำเข้ามาโดยให้สิทธิประโยชน์แก่ผู้ส่งออกให้ได้รับการงดเว้นการเก็บอากรขาเข้าและขาออกแก่สินค้าที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ และเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนเพื่อส่งออกไปยังนอกประเทศ ไม่ว่าจะส่งออกในสภาพเหมือนเดิมที่นำเข้ามาหรือในสภาพที่ได้ผลิต ผสม หรือประกอบเป็นอย่างอื่นตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข¹⁸ คลังสินค้าทัณฑ์บนแบ่งประเภทได้ ดังนี้¹⁹

4.1) คลังสินค้าทัณฑ์บนเพื่อเก็บของในคลังสินค้าทัณฑ์บน

(ก) คลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไป

(ข) คลังสินค้าทัณฑ์บนสำหรับเก็บก๊าซปิโตรเลียมเหลว

¹⁶ ไพฑูรย์ กำลั้งดี, *โลจิสติกส์และโซ่อุปทาน*, (กรุงเทพฯ: โรงเรียนกรุงเทพการบัญชีวิทยาลัย, ม.ป.ป.) http://www.bbc.ac.th/eBook_files/โลจิสติกส์และโซ่อุปทาน.pdf (สืบค้นเมื่อ 16 มิถุนายน 2560).

¹⁷ องค์การสินค้า, *แผนปฏิบัติการองค์การคลังสินค้า ประจำปี 2559*, (กรุงเทพฯ: องค์การคลังสินค้า, 2559), 1, http://www.pwo.co.th/download/new_web/about_pwo/plan_pwo/plan%20_pwo%2059.pdf (สืบค้นเมื่อวันที่ 29 มิถุนายน 2560).

¹⁸ กรมศุลกากร, *คลังสินค้าทัณฑ์บน, กรมศุลกากร* http://www.customs.go.th/cont_strc_simple.php?ini_content=tax_incentive_160928_02_160928_01&ini_menu=menu_tax_incentive&lang=th&left_menu=menu_tax_incentive_160928_03 (สืบค้นเมื่อวันที่ 15 มีนาคม 2560).

¹⁹ กรมศุลกากร, “กฎกระทรวงการอนุญาตจัดตั้งและเลิกการดำเนินการคลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า ที่มั่นคง และทำเรือรับอนุญาต พ.ศ. 2560”, *ราชกิจจานุเบกษา* 134, (13 พฤศจิกายน 2560): 62, http://www.customs.go.th/data_files/37543c073cea11d493cc97b50c9ab963.pdf (สืบค้นเมื่อวันที่ 15 มีนาคม 2560).

- (ค) คลังสินค้าทัณฑ์บนสำหรับอุ้มหรือสร้างเรือ
 - (ง) คลังสินค้าทัณฑ์บนอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด
- 4.2) คลังสินค้าทัณฑ์บนเพื่อแสดงและขายของที่เก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บน
- (ก) คลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทร้านค้าปลอดอากร
 - (ข) คลังสินค้าทัณฑ์บนสำหรับจัดแสดงหรือนิทรรศการ
 - (ค) คลังสินค้าทัณฑ์บนเพื่อกิจการจำหน่ายสินค้าปลอดอากรบนเที่ยวบิน
 - (ง) คลังสินค้าทัณฑ์บนอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด
- 4.3) คลังสินค้าทัณฑ์บนเพื่อผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการด้วยวิธีอื่นใดกับของที่เก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บน
- (ก) คลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงผลิตสินค้า
 - (ข) คลังเสบียงทัณฑ์บน
 - (ค) คลังสินค้าทัณฑ์บนอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

2.3.2 ประเภทของคลังสินค้าตามลักษณะสินค้า²⁰

- 1) **คลังสินค้าทั่วไป:** คลังสินค้าที่ใช้เก็บสินค้าที่ไม่ต้องการดูแลรักษาเป็นพิเศษ เช่น เครื่องใช้สอยทั่วไป
- 2) **คลังสินค้าของสด:** คลังสินค้าที่ใช้เก็บรักษาของสด ซึ่งจะต้องดูแลรักษาเป็นพิเศษด้วยการควบคุมอุณหภูมิให้เหมาะสมเพื่อให้สามารถรักษาความสดใหม่ของสินค้าได้
- 3) **คลังสินค้าอันตราย:** คลังสินค้าที่ใช้เก็บสินค้าที่เป็นอันตราย เช่น สารพิษ สารเคมี เชื้อเพลิง เป็นต้น คลังสินค้าประเภทนี้จะมีการแยกประเภทของวัตถุอันตรายและจัดเก็บวัตถุอันตรายนั้นตามหลักวิทยาศาสตร์และตามความเหมาะสมของวัตถุอันตรายชนิดนั้นๆ คลังสินค้าอันตรายจะต้องอยู่ภายใต้การดูแลของผู้ควบคุมซึ่งได้รับใบอนุญาตจากกรมโรงงานอุตสาหกรรม
- 4) **คลังสินค้าพิเศษ (ควบคุมอุณหภูมิ ความชื้น):** คลังสินค้าพิเศษใช้เก็บรักษาสินค้าที่มีมูลค่าสูง ซึ่งต้องได้รับการควบคุมอุณหภูมิและความชื้นให้เหมาะสมกับสินค้าชนิดนั้นๆ เพื่อรักษาคุณภาพและอายุของสินค้า และมีการควบคุมความสะอาดเป็นพิเศษ ตัวอย่างสินค้าดังกล่าว เช่น ยา สารเคมี เครื่องเวชภัณฑ์ เป็นต้น

2.3.3 ประเภทคลังสินค้าให้เช่า ตามการจำแนกของกรมพัฒนาธุรกิจการค้า

- 1) **คลังสินค้าแช่เย็น/แช่แข็ง:** คลังสินค้าที่มีลักษณะเป็นอาคารควบคุมอุณหภูมิ (ระหว่าง -3 ถึง 7 องศาเซลเซียส) เพื่อใช้เก็บรักษาอาหารที่เน่าเสียง่าย (Perishable food) อาทิ อาหารทะเล เนื้อสัตว์ ผัก/ผลไม้ เป็นต้น
- 2) **คลังสินค้าธัญพืช (ไซโล):** คลังสินค้าที่มีลักษณะเป็นถังกลมขนาดใหญ่ซึ่งมีระบบควบคุมอุณหภูมิและความชื้น ใช้ในการเก็บรักษาธัญพืช อาทิ ข้าว ข้าวโพด มันสำปะหลัง แป้ง รำข้าว เป็นต้น
- 3) **คลังสินค้าทั่วไป:** คลังสินค้าที่มีลักษณะเป็นอาคาร สำหรับใช้เก็บรักษาสินค้าอุตสาหกรรมทั่วไป

3. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการส่งเสริมและกำกับดูแล

หน่วยงาน	หน้าที่
กรมการค้าภายใน	กรมการค้าภายในมีภารกิจในการเสริมสร้างประสิทธิภาพการค้าภายในประเทศ ทั้งในด้านการกำกับดูแล ส่งเสริม และพัฒนาการค้าภายในประเทศให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีการแข่งขันอย่างเป็นธรรมในระบบการค้าเสรี และปกป้องผลประโยชน์ของผู้บริโภค ²¹ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการรับฝากเก็บสินค้าและ

²⁰ เพชรไพหลิน ด่านพงษ์สกุล, “ศึกษาประสิทธิภาพของการจัดการคลังสินค้าของบริษัท ทรู ยูนิเวอร์แซล คอนเวอร์จันซ์ จำกัด โดยใช้ทฤษฎี

“MC.KINSEY’S 7-S,” 20.

²¹ กรมการค้าภายใน, “เกี่ยวกับกรมการค้าภายใน ภารกิจและหน้าที่รับผิดชอบ,” กรมการค้าภายใน, <http://www.dit.go.th/Content.aspx?m=86>

หน่วยงาน	หน้าที่
	คลังสินค้า กรมการค้าภายในเป็นผู้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติคลังสินค้า ไซโล และห้องเย็น พ.ศ. 2558
กรมโยธาธิการและผังเมือง	กรมโยธาธิการและผังเมืองมีภารกิจในการออกแบบและควบคุมการก่อสร้างอาคาร การดำเนินงานต่างๆ ในการพัฒนาเมืองและพื้นที่ การกำหนดและกำกับดูแลนโยบาย การใช้ประโยชน์ที่ดิน ระบบการตั้งถิ่นฐานและโครงสร้างพื้นฐาน รวมทั้งการกำหนด คุณภาพและมาตรฐานการก่อสร้างด้านสถาปัตยกรรม วิศวกรรม และการผังเมือง เพื่อให้มีสภาพแวดล้อมที่ดี มีมาตรฐาน มีระเบียบ และปลอดภัยต่อสาธารณสุข ²² ทั้งนี้ คลังสินค้าถูกจัดเป็นอาคารควบคุมที่ต้องอยู่ภายใต้ พ.ร.บ. ควบคุมอาคาร 2522 ทำให้การก่อสร้าง ดัดแปลง เคลื่อนย้ายอาคาร ต้องอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของกรมโยธาธิการและผังเมือง
กรมที่ดิน	กรมที่ดินมีภารกิจเกี่ยวกับการให้บริการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับที่ดิน และอสังหาริมทรัพย์อย่างอื่น การรังวัดเพื่อออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงในที่ดิน สาธารณประโยชน์และที่ราชพัสดุ การรังวัดและทำแผนที่ การจัดที่ทำกินให้ประชาชน ตามประมวลกฎหมายที่ดิน การควบคุมการจัดสรรที่ดิน การจดทะเบียนอาคารชุด และการควบคุมช่างรังวัดเอกชน ²³
กรมศุลกากร	กรมศุลกากรมีภารกิจเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีอากรและการกำกับดูแลการเคลื่อนย้าย สินค้าเข้ามาในประเทศและสินค้าออกจากประเทศ รวมทั้งการกำหนดหลักเกณฑ์ เกี่ยวกับพิธีการศุลกากร นอกจากนี้ กรมศุลกากรยังมีหน้าที่กำกับดูแลคลังสินค้า ทัณฑ์บน โรงพักสินค้า ที่มั่นคง และท่าเรือรับอนุญาต
กรมโรงงานอุตสาหกรรม	กรมโรงงานอุตสาหกรรมมีภารกิจเกี่ยวกับการพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรม โดยการ ส่งเสริม สนับสนุน และกำกับดูแลการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม เพื่อผลักดันให้ ธุรกิจอุตสาหกรรมมีศักยภาพในการแข่งขัน พัฒนาอย่างยั่งยืน และเป็นที่ยอมรับของ สากล โดยเน้นด้านเทคโนโลยีการผลิต สิ่งแวดล้อม ความปลอดภัย การอนุรักษ์ พลังงาน วัตถุอันตราย และสารเคมี ²⁴ ทั้งนี้ การให้บริการรับฝากสินค้าและคลังสินค้า จะอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของกรมโรงงานอุตสาหกรรม หากคลังสินค้าหรือสถานที่ จัดเก็บสินค้ามีลักษณะเข้าข่ายเป็น “โรงงาน” ตามคำนิยามของพระราชบัญญัติ โรงงาน พ.ศ. 2535 หรือมีการจัดเก็บวัตถุอันตรายหรือสารเคมี

²² กรมโยธาธิการและผังเมือง, “อำนาจหน้าที่ของกรมและส่วนราชการ,” กรมโยธาธิการและผังเมือง, <https://www.dpt.go.th/th/about-us/roles-and-responsibilities.html>

²³ กรมที่ดิน, “ภารกิจหลักของกรมที่ดิน,” กรมที่ดิน, <http://nam.dol.go.th/Pages/%E0%B8%A0%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%81%E0%B8%B4%E0%B8%88%E0%B8%AB%E0%B8%A5%E0%B8%B1%E0%B8%81%E0%B8%82%E0%B8%AD%E0%B8%87%E0%B8%81%E0%B8%A3%E0%B8%A1%E0%B8%97%E0%B8%B5%E0%B9%88%E0%B8%94%E0%B8%B4%E0%B8%9.aspx>

²⁴ กรมโรงงานอุตสาหกรรม, “กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ. 2560,” กรมโรงงานอุตสาหกรรม, <http://www.diw.go.th/hawk/data/dataweb/division-rachkitja.pdf>

4. กฎหมาย/กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องบริการรับฝากเก็บสินค้าและคลังสินค้า

กฎหมาย	สาระสำคัญ
3.1 พระราชบัญญัติคลังสินค้า ไซโล และห้องเย็น พ.ศ.2558	<ul style="list-style-type: none"> ● คำนิยามของกิจกรรมตามพ.ร.บ.ฉบับนี้ ประกอบด้วย <ul style="list-style-type: none"> ➢ กิจกรรมคลังสินค้า หมายถึง การรับทำการเก็บรักษาสินค้าในคลังสินค้า เพื่อบําเหน็จเป็นทางการค้าปกติ ไม่ว่าบําเหน็จนั้นจะเป็นเงิน ค่าตอบแทน หรือประโยชน์อื่นใด คลังสินค้าในที่นี้จะไม่รวมถึงสถานที่พักหรือรวบรวมสินค้าเพื่อรอการกระจายหรือรอการจัดส่งสินค้า ➢ กิจกรรมไซโล หมายถึง การรับทำการเก็บรักษาสินค้าในสถานที่เก็บรักษาสินค้าที่มีระบบควบคุมความชื้น เพื่อบําเหน็จเป็นทางการค้าปกติ ไม่ว่าบําเหน็จนั้นจะเป็นเงิน ค่าตอบแทน หรือประโยชน์อื่นใด ทั้งนี้ กิจกรรมไซโลในที่นี้จะไม่รวมถึงสถานที่พักหรือรวบรวมสินค้าเพื่อรอการกระจายหรือรอการจัดส่งสินค้า ➢ กิจกรรมห้องเย็น หมายถึง การรับทำการเก็บรักษาสินค้าในสถานที่เก็บรักษาสินค้าที่มีระบบควบคุมอุณหภูมิ เพื่อบําเหน็จเป็นทางการค้าปกติ ไม่ว่าบําเหน็จนั้นจะเป็นเงิน ค่าตอบแทน หรือประโยชน์อื่นใด กิจกรรมห้องเย็นในที่นี้จะไม่รวมถึงสถานที่พักหรือรวบรวมสินค้าเพื่อรอการกระจายหรือรอการจัดส่งสินค้า ● การประกอบกิจการคลังสินค้า ไซโล และห้องเย็น ต้องเป็นนิติบุคคลประเภท ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด บริษัทมหาชนจำกัด และสหกรณ์ และต้องได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการคลังสินค้า ไซโล และห้องเย็นจากอธิบดีกรมการค้าภายใน โดยใบอนุญาตจะมีอายุ 3 ปี หากผู้ประกอบการจะมีสำนักงานสาขา ก็จะต้องได้รับอนุญาตให้มีสำนักงานสาขาจากอธิบดีกรมการค้าภายในก่อน ● ผู้ประกอบการจะต้องมีทุนตามที่คณะกรรมการกำกับคลังสินค้า ไซโล และห้องเย็น กำหนด และห้ามลดทุนโดยไม่ได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมการค้าภายใน ● คลังสินค้า ไซโล และห้องเย็นจะต้องมีลักษณะ สภาพ และวิธีดำเนินงานตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำกับคลังสินค้า ไซโล และห้องเย็น กำหนด ● ห้ามผู้ประกอบการฝากเงินไว้ที่อื่นนอกเหนือจากธนาคารหรือบริษัทเงินทุน โดยไม่ได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมการค้าภายใน ● ห้ามให้เงินกู้ยืมแก่บริษัทในเครือ ผู้จัดการ คณะกรรมการ หรือหุ้นส่วนของผู้ประกอบการ ● ห้ามเรียกเก็บบําเหน็จในการเก็บรักษาสินค้าเกินกว่าที่คณะกรรมการกำกับคลังสินค้า ไซโล และห้องเย็นกำหนด ● ผู้ประกอบการจะต้องออกใบรับของคลังสินค้าให้แก่ผู้นำสินค้ามาฝากทุกครั้ง เมื่อได้รับสินค้า ส่วนประทวนสินค้าจะส่งมอบต่อเมื่อผู้ฝากสินค้าร้องขอ ใบรับของคลังสินค้าและประทวนสินค้าต้องบันทึกไว้ในทะเบียน และต้องมีรายละเอียดตามที่กำหนดในมาตรา 26

กฎหมาย	สาระสำคัญ
	<ul style="list-style-type: none"> ● ผู้ประกอบการต้องจัดให้มีการตรวจสอบสินค้าทั้งหมดที่เก็บในคลัง อย่างน้อยปีละสองครั้งภายในเดือนมิถุนายนและธันวาคม และต้องแจ้งวันทำการตรวจสอบให้พนักงานเจ้าหน้าที่ ผู้ฝาก และผู้ทรงใบรับของสินค้าหรือประทวนสินค้า ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 7 วัน เพื่อให้บุคคลดังกล่าวเข้าร่วมการตรวจสอบ ● ผู้ประกอบการต้องยอมให้ผู้ฝากสินค้าหรือผู้ทรงใบรับของคลังสินค้าหรือประทวนสินค้าเข้าตรวจสอบสินค้าในคลังในระหว่างเวลาทำการได้ ● ผู้ประกอบการต้องจัดทำบัญชีรายรับรายจ่ายและบัญชีคุมสินค้าที่เก็บรักษา โดยจัดเก็บบัญชีเหล่านั้นไว้ที่สถานที่ทำการ และพร้อมให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบทุกเวลา นอกจากนี้ ผู้ประกอบการจะต้องส่งรายงานประจำปีบัญชีกำไรขาดทุน และงบแสดงฐานะทางการเงิน ต่ออธิบดีกรมการค้าภายใน ภายใน 150 วันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน ● หากมีการเปลี่ยนแปลงนายคลังสินค้า สถานที่ทำการ หรือเปลี่ยนแปลงลักษณะ สภาพ จำนวน หรือขนาดของคลังสินค้า ไซโล หรือห้องเย็น ผู้ประกอบกิจการจะต้องแจ้งอธิบดีกรมการค้าภายในทราบภายใน 15 วันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลง ● ในกรณีของคลังสินค้า ไซโล และห้องเย็นที่เก็บรักษาสินค้าเฉพาะแก่บริษัทในเครือ โดยได้รับบำเหน็จทางการค้าปกติ ผู้ประกอบการจะไม่ต้องขออนุญาต แต่จะต้องแจ้งชื่อและที่อยู่ของตน พร้อมกับสถานที่เก็บ พื้นที่ ขนาด และความจุของคลังสินค้า ไซโล หรือห้องเย็น รวมทั้งชื่อและสถานที่ทำการของบริษัทในเครือที่ฝากเก็บสินค้าต่อเจ้าหน้าที่ภายใน 30 วันนับแต่วันที่เริ่มประกอบกิจการ อีกทั้งจะต้องจัดทำบัญชีคุมสินค้า และจัดส่งรายงานประจำปีที่แสดงข้อมูลสินค้าที่ทำการเก็บรักษา นอกจากนี้ ผู้ประกอบการคลังสินค้า ไซโล และห้องเย็นที่เก็บรักษาสินค้าเฉพาะแก่บริษัทในเครือจะต้องไม่ออกไปรับของคลังสินค้าและประทวนสินค้าสำหรับสินค้าที่เก็บรักษาไว้
3.2 พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522	<ul style="list-style-type: none"> ● มาตรา 22 กำหนดให้ผู้ใดจะก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเคลื่อนย้ายอาคารต้องได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น และดำเนินการตามมาตรา 39 ทวิ ทั้งนี้เจ้าพนักงานท้องถิ่น หมายถึง (1) นายกเทศมนตรี สำหรับในเขตเทศบาล (2) นายองค์การบริหารส่วนจังหวัด สำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด (3) ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล สำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล (4) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร สำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร (5) นายกเมืองพัทยา สำหรับในเขตเมืองพัทยา (6) ผู้บริหารท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด สำหรับในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ● คลังสินค้าถูกจัดเป็นอาคารควบคุมการใช้ตามมาตรา 32 เมื่อการทำการก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเคลื่อนย้ายอาคารประเภทควบคุมการใช้ได้เสร็จสิ้น

กฎหมาย	สาระสำคัญ
	<p>แล้ว จะต้องแจ้งเป็นหนังสือให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบเพื่อทำการตรวจสอบการก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเคลื่อนย้ายอาคารนั้นให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง ถ้าเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ทำการตรวจสอบแล้วเห็นว่าอาคารก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเคลื่อนย้ายอาคารนั้นเป็นไปโดยถูกต้องตามที่ได้รับใบอนุญาตหรือที่ได้แจ้งไว้ตามมาตรา 39 ทวิ ก็ให้ออกใบรับรองให้แก่ผู้ได้รับใบอนุญาตหรือผู้แจ้งตามมาตรา 39 ทวิ เพื่อให้มีการใช้อาคารนั้นตามที่ได้รับใบอนุญาตหรือที่ได้แจ้งไว้ตามมาตรา 39 ทวิ</p> <ul style="list-style-type: none"> ● มาตรา 32 ห้ามมิให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารประเภทควบคุมการใช้ใช้หรือยินยอมให้บุคคลใดใช้อาคารนั้นเพื่อกิจการอื่นนอกจากที่ระบุไว้ในใบอนุญาตหรือที่ได้แจ้งไว้ตามมาตรา 39 ทวิ
<p>3.3 พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● จากนิยามของคำว่า “โรงงาน” ในมาตรา 5 ของ พ.ร.บ. โรงงาน พ.ศ. 2535 ที่ระบุว่า โรงงาน หมายถึง อาคาร สถานที่ หรือยานพาหนะที่ใช้เครื่องจักรมีกำลังรวมตั้งแต่ห้าแรงม้าหรือกำลังเทียบเท่าตั้งแต่ห้าแรงม้าขึ้นไป หรือใช้คนงานตั้งแต่เจ็ดคนขึ้นไปโดยใช้เครื่องจักรหรือไม่ก็ตาม สำหรับทำ ผลิตภัณฑ์ ประกอบ บรรจุ ซ่อม ซ่อมบำรุง ทดสอบ ปรับปรุง แปรสภาพ ลำเลียง เก็บรักษา หรือทำลายสิ่งใด ๆ คลังสินค้าที่มีลักษณะตรงกับคำนิยามจะอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของ พ.ร.บ.ฉบับนี้ ● มาตรา 7 แบ่งประเภทโรงงานเป็น 3 จำพวก และให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมออกกฎกระทรวงกำหนดประเภท ชนิด หรือ ขนาดของโรงงานจำพวกต่างๆ ทั้งนี้ โรงงานจำพวกที่ 2 และ 3 จะต้องได้รับอนุญาตก่อนจึงจะดำเนินงานได้ ● มาตรา 8 ให้อำนาจรัฐมนตรีออกกฎกระทรวงเพื่อให้โรงงานจำพวกใดจำพวกหนึ่งหรือทุกจำพวกตามมาตรา 7 ต้องปฏิบัติตามในเรื่องดังต่อไปนี้ <ol style="list-style-type: none"> (1) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับที่ตั้งของโรงงาน สภาพแวดล้อมของโรงงาน ลักษณะอาคารของโรงงานหรือลักษณะภายในของโรงงาน (2) กำหนดลักษณะ ประเภทหรือชนิดของเครื่องจักร อุปกรณ์ หรือสิ่งที่ต้องนำมาใช้ในการประกอบกิจการโรงงาน (3) กำหนดให้มีคนงานซึ่งมีความรู้เฉพาะตามประเภท ชนิดหรือขนาดของโรงงานเพื่อปฏิบัติหน้าที่หนึ่งหน้าที่ใดประจำโรงงาน (4) กำหนดหลักเกณฑ์ที่ต้องปฏิบัติ กรรมวิธีการผลิต และการจัดให้มีอุปกรณ์หรือ เครื่องมืออื่นใด เพื่อป้องกันหรือระงับหรือบรรเทาอันตราย ความเสียหายหรือความเดือดร้อนที่อาจเกิดแก่บุคคลหรือทรัพย์สินที่อยู่ในโรงงานหรือที่อยู่ใกล้เคียงกับโรงงาน (5) กำหนดมาตรฐานและวิธีการควบคุมการปล่อยของเสีย มลพิษหรือสิ่งใดๆ ที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมซึ่งเกิดขึ้นจากการประกอบกิจการโรงงาน (6) กำหนดการจัดให้มีเอกสารที่จำเป็นประจำโรงงานเพื่อประโยชน์ในการควบคุมหรือตรวจสอบการปฏิบัติตามกฎหมาย (7) กำหนดข้อมูลที่เป็นเกี่ยวกับการประกอบกิจการโรงงานที่ผู้ประกอบการ

กฎหมาย	สาระสำคัญ
	<p>กิจการโรงงานต้องแจ้งให้ทราบเป็นครั้งคราวหรือตามระยะเวลาที่กำหนดไว้</p> <p>(8) กำหนดการอื่นใดเพื่อคุ้มครองความปลอดภัยในการดำเนินงาน เพื่อป้องกันหรือระงับหรือบรรเทาอันตรายหรือความเสียหายที่อาจเกิดจากการประกอบกิจการโรงงาน</p> <ul style="list-style-type: none"> ● มาตรา 18 -19 ได้กำหนดข้อปฏิบัติต่างๆ หากผู้รับใบอนุญาตจะขยายโรงงาน ทำการเพิ่มจำนวน หรือเปลี่ยนแปลงเครื่องจักรหรือพลังงานของเครื่องจักรเป็นอย่างอื่น ● มาตรา 28 กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตจะต้องแจ้งเป็นหนังสือต่อผู้อนุญาตภายใน 15 วันนับตั้งแต่วันที่เลิกประกอบกิจการโรงงาน ● นอกจากนี้ พ.ร.บ. โรงงาน พ.ศ. 2535 ยังกำหนดให้ผู้ประกอบกิจการโรงงานต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดต่างๆ เช่น การรายงานต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายใน 3 วัน ในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุในโรงงานจนทำให้บุคคลถึงแก่ความตายหรือบาดเจ็บจนไม่สามารถทำงานในหน้าที่เดิมได้ภายใน 72 ชั่วโมง การอนุญาตให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจ ค้น หรือยึด เอกสาร อุปกรณ์ หรือ ผลิตภัณฑ์ ในกรณีที่มีเหตุให้สงสัยว่าการประกอบกิจการโรงงานอาจก่อให้เกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สิน เป็นต้น
<p>3.4 พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● หากมีวัตถุอันตรายเก็บไว้ในคลังสินค้า ผู้ให้บริการคลังสินค้าจะต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดใน พ.ร.บ. วัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 โดยมาตรา 18 ได้แบ่งประเภทวัตถุอันตรายและข้อปฏิบัติที่ผู้ครอบครองวัตถุอันตรายต้องดำเนินการ ดังนี้ <ol style="list-style-type: none"> (1) วัตถุอันตรายชนิดที่ 1 ได้แก่ วัตถุอันตรายที่การผลิต การนำเข้า การส่งออก หรือการมีไว้ในครอบครองต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด (2) วัตถุอันตรายชนิดที่ 2 ได้แก่ วัตถุอันตรายที่การผลิต การนำเข้า การส่งออก หรือการมีไว้ในครอบครองต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อนและต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดด้วย (3) วัตถุอันตรายชนิดที่ 3 ได้แก่ วัตถุอันตรายที่การผลิต การนำเข้า การส่งออก หรือการมีไว้ในครอบครองต้องได้รับใบอนุญาต (4) วัตถุอันตรายชนิดที่ 4 ได้แก่ วัตถุอันตรายที่ห้ามมิให้มีการผลิต การนำเข้า การส่งออก หรือการมีไว้ในครอบครอง <p>เพื่อประโยชน์แก่การป้องกันและระงับอันตรายที่อาจมีแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อม ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม โดยความเห็นของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา ระบุชื่อหรือคุณสมบัติของวัตถุอันตราย ชนิดของวัตถุอันตราย กำหนดเวลาการใช้บังคับและหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการควบคุมวัตถุอันตรายดังกล่าว</p>
<p>3.5 พระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. 2560</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● มาตรา 111 กำหนดให้การจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนต้องดำเนินการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศ และดำเนินการเพื่อ

กฎหมาย	สาระสำคัญ
	<p>วัตถุประสงค์ตามมาตรา 116 ได้แก่</p> <ol style="list-style-type: none"> (1) เก็บของในคลังสินค้าทัณฑ์บน (2) แสดงและขายของที่เก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บน (3) ผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการด้วยวิธีอื่นใดกับของที่เก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บน <p>นอกจากนี้ มาตรา 111 ยังกำหนดให้การจัดตั้งโรงพักสินค้าหรือที่มั่นคงดำเนินการได้เพื่อเป็นสถานที่สำหรับตรวจ เก็บ หรือตรวจปล่อย ของนำเข้าหรือของส่งออกที่ยังมิได้เสียอากร</p> <ul style="list-style-type: none"> ● มาตรา 112 กำหนดให้ผู้ที่ประสงค์จะจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้าหรือที่มั่นคง ต้องได้รับใบอนุญาตจากอธิบดีก่อนการจัดตั้ง โดยให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่กำหนดในกฎกระทรวง ● มาตรา 126 ให้ยกเว้นการเก็บภาษีอากรขาเข้าและอากรขาออกแก่ของที่ปล่อยออกไปจากคลังสินค้าทัณฑ์บนเพื่อส่งออกไปนอกราชอาณาจักร ไม่ว่าของนั้นจะปล่อยออกไปในสภาพเดิมที่นำเข้าหรือในสภาพอื่น ● มาตรา 129 กำหนดให้ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา 112 หากต้องการเลิกดำเนินการ ต้องแจ้งเป็นหนังสือให้อธิบดีทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 30 วัน
3.6 ประมวลกฎหมายที่ดิน	<ul style="list-style-type: none"> ● คนต่างด้าวหรือนิติบุคคลที่มีคนต่างด้าวถือหุ้นเกินกว่าร้อยละ 49 ของทุนจดทะเบียน หรือผู้ถือหุ้นเป็นคนต่างด้าวเกินกว่ากึ่งจำนวนผู้ถือหุ้นทั้งหมด จะไม่มีสิทธิครอบครองที่ดิน เว้นแต่คนต่างด้าวหรือนิติบุคคลดังกล่าวจะได้มาซึ่งที่ดินโดยอาศัยบทสนธิสัญญาซึ่งบัญญัติให้มีกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ได้ตามมาตรา 86 ของประมวลกฎหมายที่ดิน ซึ่งอนุญาตให้จำนวนที่ดินใช้เพื่อพาณิชย์กรรมจะต้องมีขนาดไม่เกิน 1 ไร่ และจำนวนที่ดินใช้เพื่ออุตสาหกรรมจะต้องมีขนาดไม่เกิน 10 ไร่
3.7 พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542	<ul style="list-style-type: none"> ● มาตรา 8 วรรค (3) ห้ามมิให้คนต่างด้าวประกอบธุรกิจที่คนไทยยังไม่มีความพร้อมที่จะแข่งขันในการประกอบกิจการกับคนต่างด้าว ตามที่กำหนดไว้ในบัญชี 3 เว้นแต่จะได้รับการอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว เนื่องจากบริการรับฝากเก็บสินค้าและคลังสินค้าเข้าข่ายเป็นธุรกิจในปีบัญชี 3 ข้อ (21) ธุรกิจบริการอื่นยกเว้นธุรกิจบริการตามที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงทำให้บริการรับฝากเก็บสินค้าและคลังสินค้าจะต้องได้รับการอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าก่อนการประกอบกิจการ

5. ข้อผูกพันการเปิดตลาดธุรกิจบริการรับฝากเก็บสินค้าและคลังสินค้าของไทยภายใต้กรอบความตกลงต่างๆ

5.1 กรอบ WTO

- รูปแบบการค้าบริการ
1) การบริการข้ามพรมแดน	2) การบริการในต่างประเทศ
3) การจัดตั้งธุรกิจเพื่อให้บริการ	4) การให้บริการโดยบุคคลธรรมดา

สาขาบริการ	ข้อจำกัดการเข้าสู่ตลาด (Market access)	ข้อจำกัดในการให้การปฏิบัติเยี่ยงคนในชาติ (Limitations on national treatment)
H. บริการเสริมสำหรับบริการขนส่งทุกรูปแบบ (Services auxiliary to all modes of transport) b) บริการรับฝากเก็บสินค้าและคลังสินค้า (Storage and warehousing services [CPC742])	1) ไม่ผูกพัน 2) ไม่มีข้อจำกัด 3) ไม่มีข้อจำกัด ในกรณีที่บริษัทจดทะเบียนเป็นบริษัทจำกัดในประเทศไทย มีสัดส่วนต่างชาติถือหุ้นสูงสุดไม่เกิน 49% และจำนวนผู้ถือหุ้นชาวต่างชาติต้องน้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนผู้ถือหุ้นทั้งหมด 4.) ไม่ผูกพัน ยกเว้นในกรณีดังต่อไปนี้ - บุคคลต่างด้าวเข้ามาพำนักในประเทศไทยไม่เกิน 90 วัน สำหรับการเข้ามาในไทยเพื่อประชุม ทำสัญญา เยี่ยมเยียนธุรกิจที่จัดตั้ง หรือ กิจกรรมอื่นๆ ที่คล้ายคลึงกัน - บุคคลต่างด้าวที่ถูกโอนย้ายภายในกิจการมาประจำการที่ประเทศไทย เป็นผู้อยู่ในตำแหน่งระดับผู้จัดการ ผู้บริหารหรือผู้เชี่ยวชาญ และเป็นลูกจ้างของบริษัท ดังกล่าวในต่างประเทศมาไม่น้อยกว่า 1 ปี และผ่านเงื่อนไขความจำเป็นด้านการจัดการของกรมการจัดหางาน บุคคลดังกล่าวจะสามารถทำงานในประเทศไทยได้ไม่เกิน 1 ปี และต่ออายุได้ 2 ครั้ง ครั้งละไม่เกิน 1 ปี	1) ไม่ผูกพัน 2) ไม่มีข้อจำกัด 3) ไม่มีข้อจำกัด ครอบคลุมที่ชาวต่างชาติถือครองหุ้นไม่เกิน 49 % 4) ไม่มีข้อจำกัด

5.2 กรอบ ASEAN

สาขาบริการ	ข้อจำกัดการเข้าสู่ตลาด (Market access)	ข้อจำกัดในการให้การปฏิบัติเยี่ยงคนในชาติ (Limitations on national treatment)
H. บริการเสริมสำหรับบริการขนส่งทุกรูปแบบ (Services auxiliary to all modes of transport) (b) บริการรับฝากเก็บสินค้าและคลังสินค้าสำหรับการขนส่งทางเรือ (Storage and warehousing services for maritime transport)	1) ไม่มีข้อจำกัด 2) ไม่มีข้อจำกัด 3) อนุญาตให้คนต่างด้าวจัดตั้งบริษัทได้ในกรณีที่จดทะเบียนเป็นบริษัทจำกัด ภายใต้กฎหมายไทย มีสัดส่วนต่างชาติถือหุ้นสูงสุดไม่เกิน 49% ของทุนจดทะเบียน และจำนวนผู้ถือหุ้นชาวต่างชาติต้องน้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนผู้ถือหุ้นทั้งหมด 4.) ไม่ผูกพัน ยกเว้น 2 กรณี*	1) ไม่มีข้อจำกัด 2) ไม่มีข้อจำกัด 3) ไม่มีข้อจำกัด ยกเว้นตามที่ได้ระบุในตารางข้อผูกพันทั่วไป 4) ไม่ผูกพัน ยกเว้นที่ได้ระบุในช่องตารางข้อจำกัดการเข้าสู่ตลาด
(b) บริการรับฝากเก็บสินค้าและคลังสินค้าสำหรับสินค้าแช่แข็งหรือแช่เย็น (Storage and warehousing services of frozen or refrigerated goods [CPC 74210])	1) ไม่มีข้อจำกัด 2) ไม่มีข้อจำกัด 3) อนุญาตให้คนต่างด้าวจัดตั้งบริษัทได้ในกรณีที่จดทะเบียนเป็นบริษัทจำกัด ภายใต้กฎหมายไทย มีสัดส่วนต่างชาติถือหุ้นไม่เกิน 70% ของทุนจดทะเบียน และเป็นกิจการร่วมค้ากับนิติบุคคลสัญชาติไทย	1) ไม่มีข้อจำกัด 2) ไม่มีข้อจำกัด 3) ไม่มีข้อจำกัด ยกเว้นตามที่ได้ระบุในตารางข้อผูกพันทั่วไป

สาขาบริการ	ข้อจำกัดการเข้าสู่ตลาด (Market access)	ข้อจำกัดในการให้การปฏิบัติเยี่ยงคนในชาติ (Limitations on national treatment)
<p>* บุคคลต่างด้าวสามารถทำงานในประเทศไทยเพื่อให้บริการได้ ใน 2 กรณี</p> <p>1) Business visitor: บุคคลต่างด้าวที่เดินทางเข้ามาในไทยโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประชุม ติดต่อบริษัท ทำสัญญาซื้อขายบริการ เยี่ยมเยือนธุรกิจที่จัดตั้ง และจัดตั้งบริษัทในไทย หรือทำกิจกรรมอื่นๆ ที่มีลักษณะคล้ายกัน จะสามารถพำนักในประเทศไทยได้ไม่เกิน 90 วัน และสามารถขอขยายเวลาพำนักได้รวมกันไม่เกิน 1 ปี</p> <p>2) Intra-corporate Transferee: บุคคลต่างด้าวที่ถูกโอนย้ายภายในกิจการมาประจำการที่ประเทศไทยในตำแหน่งผู้จัดการ/ผู้บริหาร หรือผู้เชี่ยวชาญ และเป็นลูกจ้างของบริษัทดังกล่าวในต่างประเทศมาไม่น้อยกว่า 1 ปีก่อนวันที่ยื่นขออนุญาตพำนักในไทย รวมถึงผ่านเงื่อนไขของความจำเป็นด้านการจัดการของกรมการจัดหางาน บุคคลดังกล่าวจะสามารถพำนักในประเทศไทยได้ไม่เกิน 1 ปีและต่ออายุได้ 3 ครั้ง ครั้งละไม่เกิน 1 ปี</p>		

5.3 FTA อาเซียน-จีน

สาขาบริการ	ข้อจำกัดการเข้าสู่ตลาด (Market access)	ข้อจำกัดในการให้การปฏิบัติเยี่ยงคนในชาติ (Limitations on national treatment)
<p>H. บริการเสริมสำหรับบริการขนส่งทุกรูปแบบ (Services auxiliary to all modes of transport)</p> <p>b) บริการรับฝากเก็บสินค้าและคลังสินค้า (Storage and warehousing services [CPC742])</p>	<p>1) ไม่ผูกพัน</p> <p>2) ไม่มีข้อจำกัด</p> <p>3) ไม่มีข้อจำกัด ในกรณีที่การจัดตั้งธุรกิจเป็นในรูปแบบจำกัดที่จดทะเบียนในไทย มีสัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยต่างชาติต้องไม่เกิน 49% ของทุนจดทะเบียน และจำนวนผู้ถือหุ้นต่างชาติต้องน้อยกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนผู้ถือหุ้นทั้งหมด</p> <p>4.) ไม่ผูกพัน ยกเว้นเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนด*</p>	<p>1) ไม่ผูกพัน</p> <p>2) ไม่มีข้อจำกัด</p> <p>3) ไม่มีข้อจำกัด แต่บุคคลที่มีหน้าที่ต่อไปนี้ต้องเป็นคนสัญชาติไทย</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้จัดการ ผู้จัดการระดับบริหาร ผู้อำนวยการ และรองผู้อำนวยการ - ผู้จัดการหรือตัวแทนของนิติบุคคลที่ยื่นขอใบอนุญาต <p>4.) ไม่ผูกพัน ยกเว้นที่ได้รับระบุในช่องตารางข้อจำกัดการเข้าสู่ตลาด</p>
<p>* คนต่างด้าวสามารถทำงานในประเทศไทยเพื่อให้บริการได้ ในกรณี</p> <p>1) Business visitor: (a) ผู้ขายบริการ: ผู้แทนของผู้ให้บริการเข้ามาพำนักในไทยชั่วคราว ซึ่งไม่ได้รับค่าตอบแทนภายในไทยจากการขายสินค้า/บริการหรือการทำสัญญาซื้อขาย (b) บุคคลที่รับผิดชอบการจัดตั้งธุรกิจไทย: ผู้แทนของผู้ให้บริการซึ่งเข้ามาพำนักในไทยชั่วคราว ด้วยวัตถุประสงค์เพื่อติดต่อหรือประชุมทางธุรกิจ เยี่ยมเยือนธุรกิจที่จัดตั้ง หรือกิจกรรมอื่นๆ ที่คล้ายคลึงกัน หรือเข้ามาในไทยเพื่อจัดตั้งธุรกิจบริการในไทย บุคคลในข้อ (a) และ (b) จะต้องไม่ขายสินค้าหรือให้บริการโดยตรงกับประชาชนทั่วไป บุคคลดังกล่าวสามารถพำนักในไทยได้ไม่เกิน 90 วัน บุคคลในข้อ (b) สามารถต่ออายุการพำนักในไทยได้รวมเวลาไม่เกิน 1 ปีนับจากวันที่เข้าประเทศไทย โดยจะต้องผ่านเงื่อนไขที่สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองและกรมการจัดหางานกำหนด</p> <p>2) Intra-corporate Transferee: คนต่างด้าวที่ถูกโอนย้ายภายในกิจการมาประจำการที่ประเทศไทยในตำแหน่งผู้จัดการ/ผู้บริหาร หรือผู้เชี่ยวชาญ และเป็นลูกจ้างของบริษัทดังกล่าวในต่างประเทศมาไม่น้อยกว่า 1 ปีก่อนวันที่ยื่นขออนุญาตเข้าไทย รวมถึง ผ่านเงื่อนไขที่กำหนดโดยสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง และผ่านเงื่อนไขความจำเป็นด้านการจัดการของกรมการจัดหางาน บุคคลดังกล่าวจะสามารถพำนักในประเทศไทยได้ไม่เกิน 1 ปีและต่ออายุได้ 3 ครั้ง ครั้งละไม่เกิน 1 ปี</p>		

5.4 FTA อาเซียน-เกาหลี

สาขาบริการ	ข้อจำกัดการเข้าสู่ตลาด (Market access)	ข้อจำกัดในการให้การปฏิบัติเยี่ยงคนในชาติ (Limitations on national treatment)
H. บริการเสริมสำหรับบริการขนส่งทุกรูปแบบ (Services auxiliary to all modes of transport) (b) บริการรับฝากเก็บสินค้าและคลังสินค้า (Storage and warehousing services [CPC742])	1) ไม่ผูกพัน 2) ไม่มีข้อจำกัด 3) ไม่มีข้อจำกัด ในกรณีที่มีการจัดตั้งธุรกิจเป็นในรูปแบบบริษัทที่จัดทะเบียนในไทย มีสัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยต่างชาติไม่เกิน 49% ของทุนจดทะเบียน และจำนวนผู้ถือหุ้นต่างชาติต้องน้อยกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนผู้ถือหุ้นทั้งหมด 4.) ไม่ผูกพัน ยกเว้นเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนด*	1) ไม่ผูกพัน 2) ไม่มีข้อจำกัด 3) ไม่มีข้อจำกัด ยกเว้นตามที่ได้ระบุในตารางข้อผูกพันทั่วไป 4.) ไม่ผูกพัน ยกเว้นที่ได้ระบุในช่องตารางข้อจำกัดการเข้าสู่ตลาด และไม่ผูกพันในกรณีที่เป็น Contractual Service Suppliers
<p>* คนต่างด้าวสามารถทำงานในประเทศไทยเพื่อให้บริการได้ ในกรณีดังต่อไปนี้</p> <p>1) Business visitor: (a) ผู้ขายบริการ: ผู้แทนของผู้ให้บริการ ซึ่งเข้ามาพำนักในไทยชั่วคราว โดยไม่ได้รับค่าตอบแทนภายในไทยจากการขายสินค้า/บริการหรือการทำสัญญาซื้อขาย (b) บุคคลที่รับผิดชอบการจัดตั้งธุรกิจภายในไทย: ผู้แทนของผู้ให้บริการซึ่งเข้ามาพำนักในไทยชั่วคราว ด้วยวัตถุประสงค์เพื่อติดต่อหรือประชุมทางธุรกิจ เยี่ยมเยือนธุรกิจที่จัดตั้ง หรือกิจกรรมอื่นๆ ที่คล้ายคลึงกัน หรือเข้ามาในไทยเพื่อจัดตั้งธุรกิจบริการภายในไทย บุคคลในข้อ (a) และ (b) จะต้องไม่ขายสินค้าโดยตรงหรือให้บริการโดยตรงกับประชาชนทั่วไป บุคคลดังกล่าวสามารถพำนักในไทยได้ไม่เกิน 90 วัน บุคคลในข้อ (b) สามารถต่ออายุการพำนักในไทยได้รวมเวลาไม่เกิน 1 ปีนับจากวันที่เข้าประเทศไทย โดยจะต้องผ่านเงื่อนไขที่สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองและกรมการจัดหางานกำหนด</p> <p>2) Intra-corporate Transferee: คนต่างด้าวที่ถูกโอนย้ายภายในกิจการมาประจำการที่ประเทศไทยในตำแหน่งผู้บริหาร/ผู้จัดการ หรือผู้เชี่ยวชาญ และเป็นลูกจ้างของบริษัทดังกล่าวในต่างประเทศมาไม่น้อยกว่า 1 ปีก่อนวันที่ยื่นขออนุญาตเข้าไทย รวมถึงผ่านเงื่อนไขที่กำหนดโดยสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง และผ่านเงื่อนไขความจำเป็นด้านการจัดการของกรมการจัดหางาน บุคคลดังกล่าวจะสามารถพำนักในประเทศไทยได้ไม่เกิน 1 ปีและต่ออายุได้ 3 ครั้ง ครั้งละไม่เกิน 1 ปี</p> <p>3) Contractual Service Suppliers (CSS): คนต่างด้าวซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญและเป็นลูกจ้างของบริษัทที่ตั้งกิจการในต่างประเทศ เข้ามาพำนักในไทยเพื่อให้บริการตามสัญญาระหว่างนายจ้างและบริษัท (ผู้รับบริการ) ซึ่งจัดตั้งในไทย โดยสัญญานั้นมีระยะเวลาให้บริการไม่เกิน 3 เดือน และอยู่ในสาขาบริการย่อยที่กำหนดในตารางข้อผูกพันทั่วไป คนต่างด้าวนั้นจะได้รับใบอนุญาตให้ทำงานในประเทศไทยไม่เกิน 1 ปี</p>		

5.5 FTA อาเซียน -ออสเตรเลีย - นิวซีแลนด์

สาขาบริการ	ข้อจำกัดการเข้าสู่ตลาด (Market access)	ข้อจำกัดในการให้การปฏิบัติเยี่ยงคนในชาติ (Limitations on national treatment)
H. บริการเสริมสำหรับบริการขนส่งทุกรูปแบบ (Services auxiliary to all modes of transport) (b) บริการรับฝากเก็บสินค้าและคลังสินค้า (Storage and warehousing services [CPC742])	1) ไม่ผูกพัน 2) ไม่มีข้อจำกัด 3) ไม่มีข้อจำกัด ในกรณีที่มีการจัดตั้งธุรกิจเป็นในรูปแบบบริษัทที่จัดทะเบียนในไทย มีสัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยต่างชาติต้องไม่เกิน 49% ของทุนจดทะเบียน และจำนวนผู้ถือหุ้นต่างชาติต้องน้อยกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนผู้ถือหุ้นทั้งหมด 4.) ไม่ผูกพัน ยกเว้นเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนด*	1) ไม่ผูกพัน 2) ไม่มีข้อจำกัด 3) ไม่มีข้อจำกัด ยกเว้นตามที่ได้ระบุในตารางข้อผูกพันทั่วไป 4.) ไม่ผูกพัน ยกเว้นที่ได้ระบุในช่องตารางข้อจำกัดการเข้าสู่ตลาด
<p>* คนต่างด้าวสามารถทำงานในประเทศไทยเพื่อให้บริการได้ ในกรณีดังต่อไปนี้</p> <p>1) Business visitor: (a) ผู้ขายบริการ: ผู้แทนของผู้ให้บริการซึ่งเข้ามาพำนักในไทยชั่วคราว โดยไม่ได้รับค่าตอบแทนภายในไทยจากการขายสินค้า/บริการหรือการทำสัญญาซื้อขาย (b) บุคคลที่รับผิดชอบการจัดตั้งธุรกิจภายในไทย: ผู้แทนของผู้ให้บริการซึ่งเข้ามาพำนักในไทยชั่วคราว ด้วยวัตถุประสงค์เพื่อติดต่อหรือประชุมทางธุรกิจ เยี่ยมเยือนธุรกิจที่จัดตั้ง หรือกิจกรรมอื่นๆ ที่คล้ายคลึงกัน หรือเข้ามาในไทยเพื่อจัดตั้งธุรกิจบริการภายในไทย บุคคลในข้อ (a) และ (b) จะต้องไม่ขายสินค้าโดยตรงหรือให้บริการโดยตรงกับประชาชนทั่วไป บุคคลดังกล่าวสามารถพำนักในไทยได้ไม่เกิน 90 วัน บุคคลในข้อ (b) สามารถต่ออายุการพำนักในไทยได้รวมเวลาไม่เกิน 1 ปีนับจากวันที่เข้าประเทศไทย โดยจะต้องผ่านเงื่อนไขที่</p>		

สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองและกรมการจัดหางานกำหนด

2) Intra-corporate Transferee: คนต่างด้าวที่ถูกโอนย้ายภายในกิจการมาประจำการที่ประเทศไทยในตำแหน่งผู้บริหาร/ ผู้จัดการ หรือผู้เชี่ยวชาญ และเป็นลูกจ้างของบริษัทดังกล่าวในต่างประเทศไม่น้อยกว่า 1 ปีก่อนวันที่ยื่นขออนุญาตเข้าไทย รวมถึงถือวีซ่าประเภทเข้าเมืองชั่วคราว ผ่านเงื่อนไขที่กำหนดโดยสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง และผ่านเงื่อนไขความจำเป็นด้านการจัดการของกรมการจัดหางาน บุคคลดังกล่าวจะสามารถพำนักในประเทศไทยได้ไม่เกิน 1 ปีและต่ออายุได้ 3 ครั้ง ครั้งละไม่เกิน 1 ปี

5.6 FTA อาเซียน – ฮังการี

สาขาบริการ	ข้อจำกัดการเข้าสู่ตลาด (Market access)	ข้อจำกัดในการให้การปฏิบัติเยี่ยงคนในชาติ (Limitations on national treatment)
H. บริการเสริมสำหรับบริการขนส่งทุกรูปแบบ (Services auxiliary to all modes of transport) b) บริการรับฝากเก็บสินค้าและคลังสินค้า (Storage and warehousing services) [CPC742]	1) ไม่ผูกพัน 2) ไม่มีข้อจำกัด 3) ตามที่ระบุใน 3.1 ของตารางข้อผูกพันทั่วไป : อนุญาตให้จัดตั้งธุรกิจในรูปแบบบริษัทจำกัดที่จดทะเบียนในไทย มีสัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยต่างชาติไม่เกิน 49% ของทุนจดทะเบียน และจำนวนผู้ถือหุ้นต่างชาติต้องน้อยกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนผู้ถือหุ้นทั้งหมด 4.) ตามที่ระบุในตารางข้อผูกพันทั่วไป*	1) ไม่ผูกพัน 2) ไม่มีข้อจำกัด 3) ตามที่ระบุในตารางข้อผูกพันทั่วไป 4.) ตามที่ระบุในตารางข้อผูกพันทั่วไป

* คนต่างด้าวสามารถทำงานในประเทศไทยเพื่อให้บริการได้ ในกรณี

1) A Short-term Business visitor: คนต่างด้าวที่เข้ามาอยู่ในไทยเป็นการชั่วคราวซึ่งได้รับคำตอบแทนและการสนับสนุนทางการเงินจากต่างประเทศ (i) เป็นตัวแทนของผู้ขายสินค้า/ผู้ให้บริการ ซึ่งเข้ามาในไทยเพื่อเจรจาขายสินค้า/จัดหาบริการ หรือทำสัญญาขายสินค้า/บริการแก่ผู้ขายสินค้า/ให้บริการรายนั้น โดยจะต้องไม่ขายสินค้าหรือให้บริการโดยตรงกับประชาชนทั่วไป (ii) เป็นลูกจ้างของนิติบุคคลตามที่กำหนดไว้ในอนุวรรค (D) juridical person ของข้อบทที่ 1 (Definition) ภายใต้บทที่ 8 (Trade in Services) ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อจัดตั้งการลงทุนหรือจัดตั้งธุรกิจเชิงพาณิชย์สำหรับนิติบุคคลในไทย (iii) เพื่อจุดประสงค์ในการเจรจาทางธุรกิจหรือการประชุม (iv) เพื่อจุดประสงค์ในการจัดตั้งการลงทุนหรือจัดตั้งธุรกิจเชิงพาณิชย์ในไทย บุคคลดังกล่าวสามารถพำนักในไทยได้ไม่เกิน 90 วัน

2) Intra-corporate Transferee: คนต่างด้าวที่ถูกโอนย้ายภายในกิจการมาประจำการที่ประเทศไทยในตำแหน่งผู้บริหาร ผู้จัดการ หรือผู้เชี่ยวชาญ และเป็นลูกจ้างของบริษัทดังกล่าวในต่างประเทศไม่น้อยกว่า 1 ปีก่อนวันที่ยื่นขออนุญาตเข้าไทย บุคคลดังกล่าวจะสามารถพำนักในประเทศไทยได้ไม่เกิน 1 ปีและต่ออายุได้ 3 ครั้ง ครั้งละไม่เกิน 1 ปี

3) Business visitor และ Intra-corporate Transferee จะต้องไม่เป็นบุคคลต้องห้ามหรือไม่ได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2551 หรือตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และต้องผ่านเงื่อนไขที่กำหนดโดยกระทรวงแรงงาน

5.7 FTA ไทย – ญี่ปุ่น (JTEPA)

สาขาบริการ	ข้อจำกัดการเข้าสู่ตลาด (Market access)	ข้อจำกัดในการให้การปฏิบัติเยี่ยงคนในชาติ (Limitations on national treatment)
H. บริการเสริมสำหรับบริการขนส่งทุกรูปแบบ (Services auxiliary to all modes of transport) b) บริการรับฝากเก็บสินค้าและคลังสินค้า (Storage and warehousing services) [CPC742]	1) ไม่ผูกพัน 2) ไม่มีข้อจำกัด 3) ไม่มีข้อจำกัด ในกรณีที่มีการจัดตั้งธุรกิจเป็นในรูปแบบบริษัทจำกัดที่จดทะเบียนในไทย มีสัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถือโดยต่างชาติต้องไม่เกิน 49% ของทุนจดทะเบียน และจำนวนผู้ถือหุ้นต่างชาติต้องน้อยกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนผู้ถือหุ้นทั้งหมด 4.) ไม่ผูกพัน ยกเว้นเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนด*	1) ไม่ผูกพัน 2) ไม่มีข้อจำกัด 3) ไม่มีข้อจำกัด ยกเว้นตามที่ได้ระบุในตารางข้อผูกพันทั่วไป 4) ไม่ผูกพัน ยกเว้นที่ได้ระบุในช่องตารางข้อจำกัดการเข้าสู่ตลาด

* ชาวญี่ปุ่นสามารถเข้ามาทำงานในประเทศไทยได้ ในกรณีดังต่อไปนี้

- 1) Intra-corporate Transferee: ชาวญี่ปุ่นที่ถูกโอนย้ายภายในกิจการมาประจำการที่ประเทศไทยในตำแหน่งผู้จัดการ/ผู้บริหารหรือผู้เชี่ยวชาญ และเป็นลูกจ้างของบริษัทดังกล่าวในต่างประเทศไม่น้อยกว่า 1 ปีก่อนวันที่ยื่นขออนุญาตเข้าไทย รวมถึงผ่านเงื่อนไขความจำเป็นด้านการจัดการของกรมการจัดหางาน บุคคลดังกล่าวจะสามารถพำนักในประเทศไทยได้ไม่เกิน 1 ปีและต่ออายุได้ 3 ครั้ง ครั้งละไม่เกิน 1 ปี โดยสำนักงานสาขาหรือธุรกิจในเครือของนิติบุคคลที่เกี่ยวข้องต้องนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาในประเทศไทยไม่น้อยกว่า 3 ล้านบาทต่อชาวต่างชาติแต่ละคน ทั้งนี้จำนวนโดยรวมของชาวต่างชาติจำกัดอยู่ที่ 10 คนต่อ 1 บริษัท
- 2) ชาวญี่ปุ่นซึ่งดำเนินกิจกรรมทางธุรกิจที่ต้องใช้เทคโนโลยีและความรู้ระดับสูงได้ทำสัญญาส่วนบุคคลกับหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนในประเทศไทยในสาขาบริการดังต่อไปนี้ บริการให้คำปรึกษาที่เกี่ยวกับการติดตั้งฮาร์ดแวร์ของคอมพิวเตอร์ บริการเกี่ยวกับการใช้ซอฟต์แวร์ บริการการจัดการข้อมูล บริการเกี่ยวกับฐานข้อมูล บริการคอมพิวเตอร์อื่นๆ บริการฝึกอบรมซอฟต์แวร์สำหรับพนักงานของลูกค้า บริการการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการจัดการทั่วไป บริการด้านวิศวกรรม บริการโรงแรมที่พัก และ บริการร้านอาหาร ทั้งนี้ บุคคลดังกล่าวจะต้องผ่านเกณฑ์เงื่อนไขต่างๆที่กำหนดโดยกรมการจัดหางานและสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง และถูกว่าจ้างโดยบริษัทที่จัดตั้งขึ้นภายใต้กฎหมายไทยซึ่งมีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วอย่างน้อย 2 ล้านบาทต่อชาวต่างชาติแต่ละคนที่จ้าง จำนวนรวมของชาวต่างชาติทั้งหมดจำกัดอยู่ที่ 10 คนต่อ 1 บริษัท บุคคลดังกล่าวจะได้รับอนุญาตให้พำนักในประเทศไทยในระยะเวลาช่วงแรกไม่เกิน 90 วันหรือระยะเวลาตามสัญญาการจ้างงาน แล้วแต่อย่างใดที่น้อยกว่า

กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ
 สำนักเจรจาการค้าบริการและการลงทุน
 สิงหาคม 2561